

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 10C/248/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114218130
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Drimák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2017:8114218130.5

Uznesenie

Okresný súd Prešov v právnej veci žalobcu: EURO CASH s.r.o., so sídlom ČSA 24, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 637 301, právne zastúpeného JUDr. Ondrejom Sochorom, advokátom so sídlom kancelárie ul. Prof. Sáru 44, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 42 192 803, proti žalovanému: Z. U., B.. X.X.XXXX, X. Š.N. XXX, XXX XX Š., právne zastúpenému JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom kancelárie Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, IČO: 31 954 448, o návrhu žalovaného na obnovu konania, takto

rozhodol:

I. Konanie zastavuje.

II. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Návrhom, doručeným tunajšiemu súdu dňa 7.6.2011, sa žalovaný domáhal, aby súd povolil obnovu konania vedeného pôvodne na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 11Ro/217/2010-14.

2. Uznesením Okresného súdu Prešov zo dňa 28.8.2012, č.k. 10C/131/2011-60 súd návrh na obnovu konania zamietol a náhradu trov konania účastníkom nepriznal. Proti tomuto uzneseniu podal žalovaný dňa 14.9.2012 odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Prešove uznesením zo dňa 30.4.2013, č.k. 20Co/15/2013-109 a zmenil uznesenie tak, že povoľuje vo veci vedenej na Okresnom súde Prešov po spisovú značkou 11Ro/217/2010. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podal žalobca dňa 8.7.2013 dovolanie, o ktorom rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 4.6.2014, č.k. 7Cdo/165/2013 tak, že uznesenie Krajského súdu v Prešove z 30. apríla 2013, sp. zn. 20Co 15/2013 a uznesenie Okresného súdu Prešov z 28. augusta 2012, č. k. 10C 131/2011 - 60 zrušil a vec vrátil Okresnému súdu Prešov na ďalšie konanie. Vec bola v zmysle § 152 ods. 3 veta druhá Správovacieho a kancelárskeho poriadku zapísaná pod novou spisovou značkou 10C/248/2014.

3. Písomným podaním zo dňa 21.12.2016, doručeným tunajšiemu súdu dňa 22.12.2016, vzal žalovaný návrh na obnovu konania v celom rozsahu späť, pričom však podľa jeho názoru bol tento návrh podaný dôvodne, preto ho berie späť len z dôvodu zmeny právnych predpisov a nejednotnosti rozhodovacej praxe súdov. Aj keby bol doterajší postup súdov zákonný, je evidentné, že v základnom konaní bol zaviazaný na plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky v rozpore so spotrebiteľským právom. Z toho dôvodu sa domnieval, že sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP na to, aby žalobcovi nebola priznaná náhrada trov konania, na podporu svojich tvrdení poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove zo dňa 23.4.2015, sp. zn. 1Co/90/2015, zo dňa 17.12.2015, sp. zn. 20Co/314/2015 a zo dňa 19.1.2015, sp. zn. 11C/205/2013 a navrhol, aby súd žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal.

4. Žalobca sa v písomnom podaní, doručenom tunajšiemu súdu dňa 31.1.2017 vyjadril, že so späťvzatím návrhu na obnovu konania súhlasí, avšak nesúhlasil s tým, že je v danom prípade dôvod hodný osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP na to, aby procesne úspešnej strane, teda žalobcovi, nebola priznaná náhrada trov konania.

5. Podľa § 144 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

Podľa § 145 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

Podľa § 146 ods. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

6. Vzhľadom na to, že žalovaný vzal návrh na obnovu konania v celom rozsahu späť a žalobca s takýmto späťvzatím súhlasil, súd konanie s poukazom na § 145 CSP zastavil.

7. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

8. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania v danom prípade platí, že žalovaný vzal návrh na obnovu konania späť, čím z procesného hľadiska zapríčinil zastavenie konania, a teda nárok na náhradu trov konania má v zmysle § 256 ods. 1 CSP žalobca voči žalovanému, nakoľko súd nezistil žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali použitie § 257 CSP, hoci žalovaný za tieto dôvody považoval nejednotnosť rozhodovacej praxe súdov a zmenu právnych predpisov a má za to, že v základnom konaní mal postavenie spotrebiteľa.

9. Súd k danému uvádza, že účelom ustanovenia § 257 CSP je umožniť súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného absolútného práva. Toto ustanovenie nie je možné považovať za predpis, ktorý by zakladal jeho voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvoľie), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť. Ustanovenie preto nie je možné vykladať tak, že je naň možné prihliadnuť kedykoľvek bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania (pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. januára 2010, sp. zn. 2 M Cdo 17/2009).

10. V zmysle vyššie uvedeného je zrejmé, že v posudzovanom prípade nie je možné hovoriť o dôvodoch hodných osobitného zreteľa, nakoľko zmena právnych predpisov ani teoreticky nemôže byť takým dôvodom. V prípade, že podľa žalovaného existoval dôvod na podanie návrhu na obnovu konania za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, tak tento existuje aj za účinnosti CSP. To isté platí pre nejednotnosť rozhodovacej praxe, ako dôvodu osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania., žalovaný nijakým spôsobom nešpecifikoval nejednotnosť rozhodovacej praxe, resp. ako by mala byť táto aplikovaná na posudzovaný prípad. Dôvody prezentované žalovaným, sú všeobecné, nijakým spôsobom nešpecifikované, s cieľom vyhnúť sa povinnosti nahradiť trovy konania žalobcu, pričom žalovaný bol ten, kto celé konanie inicioval. Konanie doposiaľ trvá už 6 rokov a súd má za to, že by bolo nespravodlivé, ak by žalobcovi nebola priznaná náhrada trov konania. Preto súd o trovách konania rozhodol v zmysle § 256 ods. 1 a 262 ods. 1 CSP tak, ako je uvedené v druhom výroku tohto uznesenia a uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100 %,

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).